Heinrich Heine,

Buch der Lieder, Junge Leiden, Romanzen V

Lied des Gefangenen

Als meine Großmutter die Lise behext,
Da wollten die Leut sie verbrennen.
Schon hatte der Amtmann viel Dinte verklext,
Doch wollte sie nicht bekennen.

Und als man sie in den Kessel schob,
Da schrie sie Mord und Wehe;
Und als sich der schwarze Qualm erhob,
Flog sie als Rab in die Höhe.

Mein schwarzes, gefiedertes Großmütterlein!
O komm mich im Turme besuchen!
Komm, fliege geschwind durchs Gitter herein,
Und bringe mir Käse und Kuchen.

Mein schwarzes, gefiedertes Großmütterlein!
O möchtest du nur sorgen,
Daß die Muhme nicht auspickt die Augen mein,
Wenn ich luftig schwebe morgen.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17).*

Arg-712-1430 (2012-12-08 22:57:08)

Heinrich Heine,

Libro de la kantoj, Junaĝaj suferoj, Romancoj V

tradukita de Manfred Retzlaff

Knabinon sorĉigis mia avin'
Kaj oni al brul-morto
Kondamnis post torturo ŝin;
Ŝi ne konfesis per vorto.

En fornon oni ŝovis ŝin,
Ŝi kriis pro sufero,
Kaj kiel korniko ŝi levis sin
En nigra fum' al supero.

Vi nigra plumhava avino de mi,
Ho, venu en mian karceron,
Enflugu tra l' krado al mi tien ĉi
Kaj portu al mi manĝaĵeron.

Ho nigra, plumhava avino vi,
Ho, zorgu por mia trankvilo,[2]
Ke l' korniko ne piku l' okulojn de mi,
Dum pendas mi de l' pendumilo
.

Traduko de la Germana poemo "Buch der Lieder, Junge Leiden, Romanzen V" de Heinrich Heine *(∗1797-12-13 – †1856-02-17) en Esperanton de* Manfred Retzlaff *(∗1938-11-04) en 1984.*

MR-141-1 / Arg-712-1431 (2012-12-08 23:21:56)

[2] aŭ:
Min lasu en trankvilo,
Ne piku miajn okulojn vi,
Dum pendas mi de l' pendumilo.